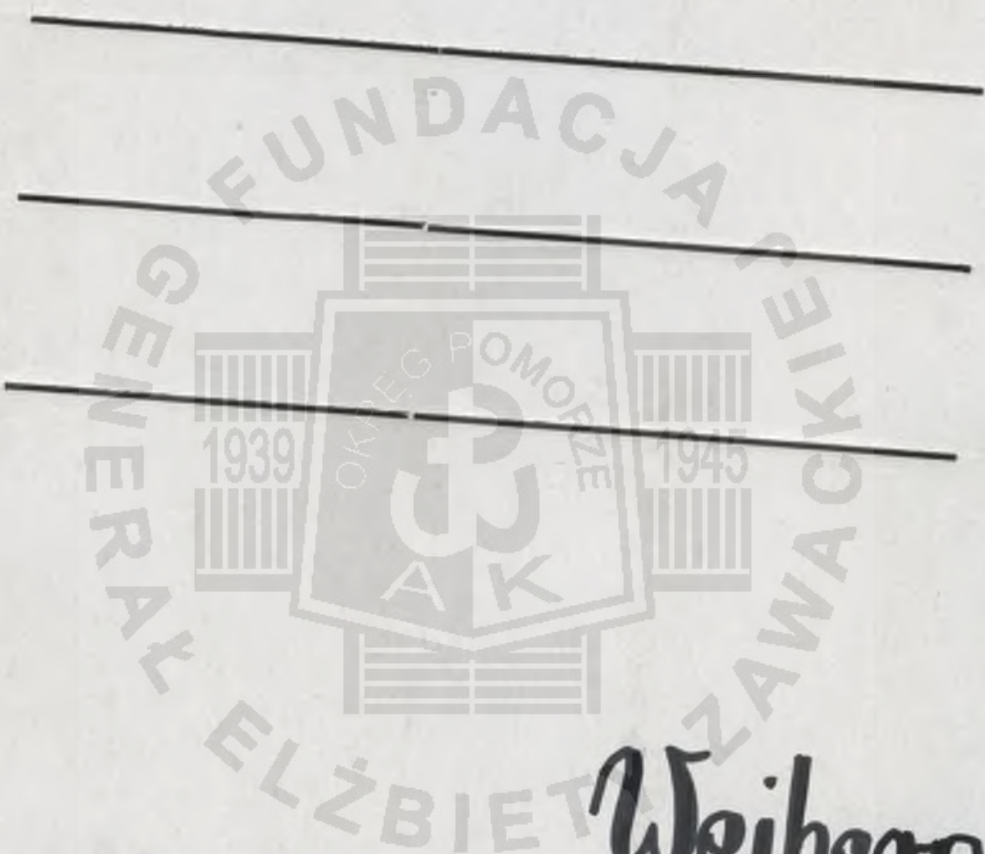

FUNDACJA

"Archiwum i Muzeum Pomorskie
Armii Krajowej oraz Wojskowej Służby Polek"
87-100 Toruń, ul. Podmurna 93
tel. 056 65 22 186, e-mail: zapak@wp.pl
NIP 956 16 25 127; REGON: 370502736
KRS 00000 41692
Nr r-ku 82 1090 1506 0000 0000 5002 0244

FUNDACJA GENERALNA ELŻBIETY ZAWACKIEJ
Archiwum Wojskowej Służby Polek Armii Krajowej

87-100 Toruń, ul. Podmurna 93
tel. 056 65 22 186, e-mail: zapak@wp.pl
NIP 956 16 25 127; REGON: 370502736
KRS 00000 41692
Nr r-ku 82 1090 1506 0000 0000 5002 0244

##

Wejherowo

"Orzeł Biały"-ZWZ-AK

Madynski Stefan

Józef

Andrzej Gąsiorowski

M-1043/1789 Jan.

SPIS ZAWARTOŚCI
TECZKI

Madyniski Stefan Józef
T.M-1043/1989 Pom.
Wejherowo LWS-AK

- I./1. Relacja k. 25. 1-2 —
- I./2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące relatora —
- I./3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące relatora —
- II. Materiały uzupełniające relację k. 15. 1
- III./1. Materiały dotyczące rodziny relatora —
- III./2. Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —
- III./3. Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —
- III./4. Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 —
- III./5. Inne ... —
- IV. Korespondencja
-
-
-
- V. Nazwiskowe karty informacyjne k. 2
- VI. Fotografie brak

1/1. Delajz - Madyniski Stefan

1. Biogram - relaja autorstwa A.
Goźsiorowskiego o działalność konspi-
racyjnej Madynskiego S. J., mpis,
kserekop.

k. 2 s. 1-2

Józef wydmuch

*wypełnić strony w zrodzeniu
brak "T" wydmuch*

MADYŃSKI STEFAN JÓZEF (1905-1978)

członek grupy konspiracyjnej A. Feigla, komendant ZWZ-AK na powiat morski *Wybrzeże*

Ur. 30 VI 1905 w Bremie (Niemcy), jako syn Józefa i Marianny z d. Szmudzińska. Młodość spędził w Niemczech. Tam ukończył gimnazjum. Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości przybył na Pomorze. Ojciec założył restaurację w Oksywiu. Po wykupieniu gruntów przez marynarke wojenną *in celowniki* przeniósł się z rodzicami do Rumi, gdzie na ul. *W. Hallera* wybudowali własny dom. Zatrudniony był początkowo na terenie budującego się portu w Gdyni. Następnie wyjechał na studia do Paryża. Ukończył jako inżynier mechanik wydział budowy samochodów na politechnice paryskiej a następnie wydział architektury. Po powrocie do Rumi założył własne przedsiębiorstwo usług architektoniczno-budowlanych. Prowadził też działalność społeczną. Założył w Rumi Bractwo Kurkowe (jego członkowie jako jedyni w Polsce nosili marynarskie mundury) oraz był aktywnym członkiem Polskiego Związku Zachodniego. W jego domu przechowywane były 32 sztucery stanowiące własność Bractwa Kurkowego. Opuścił Rumię bezpośrednio przed zajęciem jej przez Niemców we wrześniu 1939 r. Brał następnie udział w obronie Gdyni. Po zajęciu miasta został internowany, *P* po pobycie prawdopodobnie w obozie przejściowym w Gdyni-Redłowie a następnie *został* Gdańsku-Nowym Porcie i *został* w Stutthofie w dniu 6 IV 1940 r. osadzony *został* w obozie koncentracyjnym Sachsenhausen. Po zwolnieniu z obozu 4 IV 1941 r. wrócił do Rumi. Przez Arbeitsamt skierowany został do pracy w budowanych w Rumii zakładach przemysłu zbrojeniowego Apparatenbau, gdzie produkowano elementy wyposażenia samolotów wojskowych. Zatrudniony tam był jako pracownik biurowy.

W nieznanymi bliżej okolicznościach na terenie Gdyni nawiązał kontakt z konspiracją. Początkowo był członkiem konspiracyjnej organizacji kierowanej przez por. rez. Adama Feigla. Po jej scaleniu z ZWZ-AK, *książka* jako ppor. rez., został wyznaczony na komendanta powiatu *Wybrzeże* morskiego. Brał udział w rozbudowywaniu struktur ZWZ-AK na Wybrzeżu. Prowadził wywiad na terenie Gdyni i Rumi, gdzie Niemcy utworzyli zakłady przemysłu zbrojeniowego. Organizował też sabotaż na terenie lotniska wojskowego w Rumi, gdzie oblatywane były samoloty

Madyński

montowane w Gdyni i Rumi.

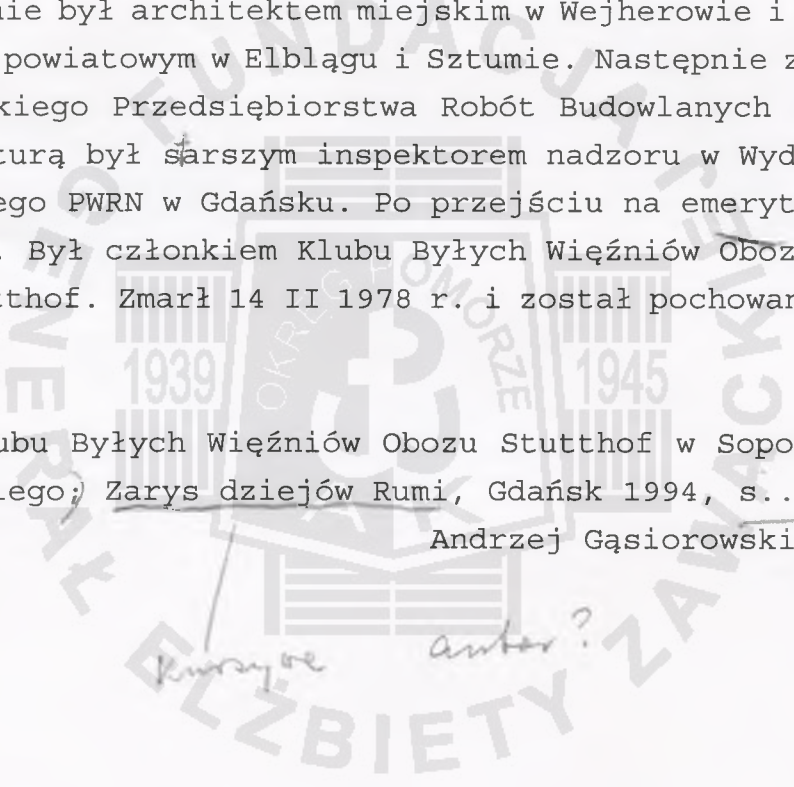
↓ ² ~~Aresztowany~~ ¹ został przez gestapo gdyńskie za działalność konspiracyjną w Rumi jesienią 1942 r. w trakcie masowej akcji likwidowania struktur AK na terenie Wybrzeża. Przewieziony następnie do Gdańska przeszedł śledztwo w więzieniu śledczym gestapo. Po ¹ zakończeniu śledztwa ⁴ od 1 XII 1942 r. osadzony ³ był w KL Stutthof jako więzień polityczny nr 17460. ² W obozie ^{obozu} więziony do ewakuacji ^{gdyni} 25 I 1945 r. W trakcie "Marszu Śmierci" uciekł 10 II 1945 r. i ukrywał się na terenie Gdyni-Chyloni i Cisowej w domu przedwojennego leśniczego Połoma. W dniu 22 marca 1945 r. znalazł się na terenie zaję-tym przez wojska radzieckie.

Po wojnie był architektem miejskim w Wejherowie i Lęborku oraz architektem powiatowym w Elblągu i Sztumie. Następnie został dyrektorem Miejskiego Przedsiębiorstwa Robót Budowlanych w Kwidzynie. Przed emeryturą był starszym inspektorem nadzoru w Wydziale Budownictwa Rolnego PWRN w Gdańsku. Po przejściu na emeryturę mieszkał w Kwidzynie. Był członkiem Klubu Byłych Więźniów Obozu Koncentracyjnego Stutthof. Zmarł 14 II 1978 r. i został pochowany na cmentarzu w Rumi.

 Archiwum Klubu Byłych Więźniów Obozu Stutthof w Sopocie, (ankieta S.J.Madyńskiego; Zarys dziejów Rumi, Gdańsk 1994, s....?)

Andrzej Gąsiorowski

kurzyse *autor?*

II. Materiały uzupełniające relikwie: Madyński
Stefan

1. A. Gąsiorowski, biogram „Madyński
Stefan Józef”, [w:] SB & P 1939-1945,
pod red. A. Żelkowskiej i E. Zawackiej,
Tom III 1998, z. 4, s. 98-99, kserokop. k. 1 s. 1

Madyński Stefan Józef (1905-1978), członek grupy konspiracyjnej Adama Feigla, kmdt ZWZ-AK Obw. Wejherowo. ¹

Urodzony 30 VI 1905 r. w Bremie (Niemcy); syn Józefa i Marianny z d. Szmudzińskiej. Młodość spędził w Niemczech. Tam ukończył gimnazjum. Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości przybył na Pomorze. Ojciec założył restaurację w Oksywiu. Po wykupieniu gruntów przez marynarkę wojenną Madyński przeniósł się z rodzicami do Rumi, gdzie przy ul. Józefa Hallera wybudowali własny dom. Zatrudniony był początkowo na terenie budującego się portu w Gdyni. Następnie wyjechał na studia do Paryża. Ukończył jako inżynier mechanik wydział budowy samochodów na politechnice paryskiej, a następnie wydział architektury. Po powrocie do Rumi założył własne przedsiębiorstwo usług architektoniczno-budowlanych. Prowadził też działalność społeczną. Założył w Rumi Bractwo Kurkowe (jego członkowie jako jedyni w Polsce nosili marynarskie mundury) oraz był aktywnym członkiem Polskiego Związku Zachodniego. W jego domu przechowywane były 32 sztucery stanowiące własność Bractwa Kurkowego. Opuścił Rumię bezpośrednio przed zajęciem jej przez Niemców we wrześniu 1939 r. Brał następnie udział w obronie Gdyni. Po zajęciu miasta został internowany. Po pobycie prawdopodobnie w obozie przejściowym w Gdyni-Redłowie, a następnie w Gdańsku-Nowym Porcie i Stutthofie został w dniu 6 IV 1940 r. osadzony w obozie koncentracyjnym Sachsenhausen. Po zwolnieniu z obozu 4 IV 1941 r. wrócił do Rumi. Przez Arbeitsamt skierowany został do pracy w budowanych w Rumi zakładach przemysłu zbrojeniowego Apparatenbau, gdzie produkowano elementy wyposażenia samolotów wojskowych. Zatrudniony był tam jako pracownik biurowy.

W nieznanych okolicznościach na terenie Gdyni nawiązał kontakt z konspiracją. Początkowo był członkiem konspiracyjnej organizacji kierowanej przez por. rez. Adama Feigla. Po jej scaleniu z ZWZ-AK, będąc ppor. rez., został wyznaczony na kmdta Obwodu Wejherowo. Brał udział w rozbudowywaniu struktur ZWZ-AK na Wybrzeżu. Prowadził wywiad na terenie Gdyni i Rumi, gdzie Niemcy utworzyli zakłady zbrojeniowe. Organizował też sabotaże na terenie lotniska wojskowego w Rumi, na którym były oblatywane samoloty montowane w Gdyni i Rumi. Jesienią 1942 r. w trakcie masowej akcji likwidowania struktur AK na terenie Wybrzeża został aresztowany przez gestapo gdynińskie za działalność konspiracyjną w Rumi. Przywieziony następnie do Gdańska przeszedł śledztwo w więzieniu śledczym gestapo. Po jego zakończeniu był osadzony 1 XII 1942 r. w obozie Stutthof jako więzień polityczny nr 17460. Więziony w obozie do czasu ewakuacji w dniu 25 I 1945 r. W trakcie „marszu śmierci” uciekł 10 II 1945 r. i ukrywał się na terenie Gdyni-Chyloni i Cisowej w domu przedwojennego leśniczego Poloma. W dniu 22 III 1945 r. znalazł się na terenie zajęтым przez wojska radzieckie.

Po wojnie był architektem miejskim w Wejherowie i Lęborku oraz architektem powiatowym w Elblągu i Sztumie. Następnie został dyrektorem Miejskiego Przedsiębiorstwa Robot Budowlanych w Kwidzynie. Przed emeryturą był starszym inspektorem nadzoru w Wydziale Budownictwa Rolnego WRN w Gdańsku. Po przejściu na emeryturę mieszkał w Kwidzynie. Był członkiem Klubu Byłych Więźniów Obozu Koncentracyjnego Stutthof. Zmarł 14 II 1978 r. i został pochowany na cmentarzu w Rumi.

A Klubu Byłych Więźniów Obozu Stutthof w Sopocie. (ankieta S.J. Madyńskiego); Gąsiorowski A., *Okres okupacji (1939-1945)*, [w:] *Zarys dziejów Rumi*, Gdańsk 1994, s. 165-180

Andrzej Gąsiorowski

*Stow. biograficzny tom 5 p. Pomorski
1939-1945, Tom 1998, cz. 4, s. 98*

J: M-1043/1789 Pom. Wejherowo

Madyński Stefan Józef
v. Karty informacyjne
k. 2

0-

Gdynie 1
247-ARK

Moudyn'ski J.

Inżynier z Rumii, pracujący w Gdyni, uczestnik
w służbach technicznych w Gdyni struktur
242-ARK. Oszczepiony w 1942 r., oszczędny w
Stuttgocie.

Zob.: Gpionowski A., Obraz Olimpijczy (1939-45)
[H:] Karty biograficzne Rumii s. 178

HMM-PT

a

Goleyvia

ZWZ-AK
Pomorze

++

MADYNSKI Stefan Józef

1905 - 1978 członek grupy konspiracyjnej
Adama Feigla Kmdt ZWZ-AK Obwód
Wejherowo. Założył w Rumi Bractwo Kurkowe
w 1939 internowany oboz Sachsenhausen
zwolniony w 1941 wrócił do Rumi. Sabotaż
na terenie lotniska wojskowego. Aresztowany - oboz
w Stutthofie. W trakcie marszu śmierci uciekł
ukrywał się na terenie Goleyvia Cisowa. Relacje
Andrzej Gąsiorowski

Źródło:

Słownik Biograficzny Konspiracji
Pomorskiej 1939 - 1945 część 4
Fundacja "Archiwum Pomorskie AK"
Toruń 1998
str. 98, 99

2Rut
2003

Madynski Stefan Jozef

